

● Metin Özarıan

K/ayıp İlanı

Nice zamandan sonra gidince Erzurum'a
Neler gördü bu gözler anlatamam sormayın
Şehir deęiřtirmede kabuęunu mecburen
Mahalleler hayalet sokaklar cine dönük
Kimin yüzüne baksan inadına yabancı.

Tuhaf dönüşümlere karar veren merciler
Hunharca bir tavırla dümdüz edip her yeri
Nevzuhur arsalara bina yapıp satmayı
Matahlığı kendinden menkul meşruiyetle
Hummalı bir çabayla şehri parçalıyorlar...

Burayı yönetenler sanki itina ile
Hafızaya ne gerek diye mi düşünerek
Yemin edip geçmişin izlerini silmeye
Bugünler ile keser dünle yarın bağını
Geçmişe çıkmaz sokak şehrin bütün yolları.

Bu şehrin tarihinde nice güzide isim
İhmalin gölgesinde yahut bigânelikle
Bir kenara yazılı Sümmanî melül mahzun
Hicap duyar kendinden sokağı Reyhanî'nin
Ve Haydar Telhüner'in kemanından eser yok.

Şehitler anıtına inen keçi yolunda
Gazi ruhu muazzep Ahmet Muhtar Paşa'nın
Patikanın bir ucu gidiyor Lazkomu'na
İbrahim Hakkı merhum tayinle Şıh köyünde
"Kurtuluş" a dön/üş/en eski "Sanayi" garip...

Baba evimin bağrı delik deşik bir hâlde
Ne mahalle adı var ne sokak isimleri
Siliniyor hoyratça bir bir resmî ellerce
On yıllarla yoğrulan maarif yuvaları
Okullarımın dahi yel esiyor yerinde.

Bir garip yalnızlığın tüter serde dumanı
Hangi yanıma dönsem dosttan yerim kurşunu
Adım sanım silinmiş esamim okunmuyor
Kim bilir nerelere gizlenmiş silik künyem
Hem yetim hem öksüzüm neye sarılısam acı.